

## Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 07, 2020

Nummer 7, 2020

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

### INHOUDSOPGAVE

#### Hof

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2020:409](#) 11-02-2020

Aansprakelijkheid uit onrechtmatige daad in groepsverband. Vechtpartij op woonwagenkamp tussen twee groepen. Verklaring voor recht dat appellant 1 en appellant 2 zich jegens geïntimeerde 1 in groepsverband onrechtmatig hebben gedragen en verklaring voor recht dat geïntimeerde 1 en geïntimeerde 2 onrechtmatig jegens appellant 1 hebben gehandeld.

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2020:227](#) 28-01-2020

Onrechtmatige publicatie. De publicatie van een artikel in het Surinaamse opiniemaandblad Parbode is niet onrechtmatig jegens appellant. De vordering van Parbode tot de veroordeling van appellant in de werkelijke proceskosten wordt afgewezen.

#### Rechtbank

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2020:564](#) 06-02-2020

Arbeidsongeval waarna werknemer last heeft van oorsuizen. Eiser stelt dat hij op grond van de polisvoorwaarden van de bedrijfsongevallenverzekering recht heeft op onderzoek door een deskundige naar zijn letsel. Het belang van verzekeraar Reaal om na al het onderzoek dat is verricht niet opnieuw kosten te maken, weegt bij afwezigheid van een aanwijzing dat er een andere medische oorzaak van de tinnitus bestaat, zwaarder dan dat van eiser bij een nieuw onafhankelijk medisch onderzoek op korte termijn.

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2020:478](#) 05-02-2020

Aansprakelijkheidstelling van de Congregatie van Priesters wegens seksueel misbruik gedurende het verblijf op een jongensinternaat. Verjaring op grond van de absolute verjaringstermijn. De rechtbank komt aan de hand van een toetsing aan de gezichtspunten van Van Hese/De Schelde tot de conclusie dat een beroep op verjaring naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid niet onaanvaardbaar is. Gezichtspunten b, e en g geven daarbij de doorslag.

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2020:944](#) 04-02-2020

Deelgeschil. Verplaatste schade (art. 6:107 BW). Rechtbank oordeelt dat ouders, die als wettelijk vertegenwoordiger optreden voor hun minderjarige dochter, recht hebben op vergoeding van kosten gemaakt door hun zoon, die als tolk/vertaler voor de ouders heeft opgetreden, omdat de ouders de Nederlandse taal onvoldoende machtig zijn.

**[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2020:507](#)** 30-01-2020

Arbeidsrecht. Verboden onderscheid bij niet verlengen arbeidsovereenkomst. De tekst van de aanzegging verwijst uitdrukkelijk naar de zwangerschap van werkneemster en is naar de letter ervan als directe ongelijke behandeling aan te merken. Een man zou immers niet op deze manier behandeld zijn. Billijke vergoeding.

**[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2020:666](#)** 27-01-2020

Deelgeschil. Verzoekster heeft letsel opgelopen toen een glazen vaas in haar handen brak en scherven in haar voet vielen. Verzoekster stelt het Haaglanden Medisch Centrum aansprakelijk, omdat op de SEH de wond onvoldoende zou zijn behandeld. Het letsel bestaat uit een bijna volledig afgescheurde streekpees. Het verzoek leent zich niet voor deelgeschil: de feitelijke gang van zaken staat niet vast. Nader feitenonderzoek en mogelijk ook deskundigenonderzoek noodzakelijk.

**[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2020:918](#)** 27-01-2020

Deelgeschil letselschade. Medische noodzaak verhuizing. Wensen en eisen verzoeker. Rolstoelafhankelijkheid niet zeker. Nieuwe woning hoeft niet rolstoeltoegankelijk te zijn of op de begane grond gelegen te zijn. 'Andere kosten' onvoldoende bepaalbaar.

**[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2020:234](#)** 24-01-2020

Deelgeschil. Arbeidsongeval. Aansprakelijkheid van werkgever HEMA op grond van artikel 7:658 lid 1 BW voor beenletsel dat is veroorzaakt door een rolcontainer die bij loswerkzaamheden op het scheenbeen van verzoeker is gevallen. Weliswaar is sprake van een ongelukkige samenloop, maar deze komt in dit geval voor risico van HEMA.

**[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2020:445](#)** 24-01-2020

Docent lichamelijke opvoeding is tijdens actieve deelname aan een softbal-les ten val gekomen. Werkgever is niet aansprakelijk nu het incident het gevolg is van eigen afwegingen van werknemer. Veiligheidsmaatregelen van werkgever hadden dit niet kunnen voorkomen dus geen sprake van schending zorgplicht.

**[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2020:917](#)** 24-01-2020

Deelgeschil. Geen reden deskundigenrapport niet in zijn geheel tot uitgangspunt te nemen. Medisch geen causaal verband tussen handelen kinderarts en meningitis. Voor aansprakelijkheid vereiste csqn-verband ontbreekt. Leerstuk kansschade. Buitengerechtelijke kosten.

**[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2020:51](#)** 08-01-2020

Strafrecht. 13-jarige jongen misbruikt jonger stiefzusje. Vader en moeder vorderen een vergoeding wegens shock- en affectieschade. Voor vergoeding van shockschade komen beide ouders niet in aanmerking, aangezien zij niet aan de criteria hiervoor voldoen. Ten aanzien van de vordering van affectieschade geldt dat bij hun dochter PTSS is gediagnostiseerd, maar het is onduidelijk of dit letsel zonder meer blijvend is. PTSS is in veel gevallen met traumatherapie te behandelen. De rechtbank is van oordeel dat een verdere behandeling van deze vordering een onevenredige belasting van het strafgeding oplevert.

**[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2020:235](#)** 08-01-2020

Deelgeschil. Letsel na mishandeling. De vordering tot schadevergoeding is niet verjaard. Verklaring voor recht dat verweerder onrechtmatig heeft gehandeld wordt

toegewezen. Er zijn onvoldoende gegevens om de mate van eigen schuld vast te kunnen stellen.

**Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2019:6276** 13-11-2019

Letselschade na verkeersongeval. Gezamenlijk overeengekomen deskundigenrapporten. De rechtbank acht het rapport van de arbeidsdeskundige consistent en overtuigend en neemt de conclusie dat sprake is van een arbeidsongeschiktheid voor het beroep van eiser van 3,6 procent over. Ontoereikendheid van het betaalde voorschot niet gebleken.

**Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2019:14605** 25-09-2019

Uitlevering Turkije. Geen sprake van voldoende geconcretiseerd risico op schending artikel 3 EVRM; eiser behoort niet tot risicogroep. Eiser kan in Turkije opkomen tegen misstanden in penitentiaire inrichting. Er is geen sprake van risico op flagrante schending artikel 6 EVRM. Er rust op de Staat geen verplichting om ten behoeve van eiser een terugkeergarantie te bedingen.

**Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2016:9992** 15-12-2016

Deelgeschil. Verzoek verklaring voor recht met betrekking tot aansprakelijkheid voor te laat komen door verloskundige bij bevalling. Nu niet kan worden vastgesteld dat sprake is van lichamelijk letsel, kan evenmin worden beoordeeld of verzoekster recht zou hebben op vergoeding van immateriële schade. Dit betekent dat het verzoek moet worden afgewezen.

RECHTSPRAAK

**Aansprakelijkheid uit onrechtmatige daad in groepsverband. Vechtpartij op woonwagenkamp tussen twee groepen. Verklaring voor recht dat appellant 1 en appellant 2 zich jegens geïntimeerde 1 in groepsverband onrechtmatig hebben gedragen en verklaring voor recht dat geïntimeerde 1 en geïntimeerde 2 onrechtmatig jegens appellant 1 hebben gehandeld.**

***Aansprakelijkheid uit onrechtmatige daad in groepsverband. Vechtpartij op woonwagenkamp tussen twee groepen. Verklaring voor recht dat appellant 1 en appellant 2 zich jegens geïntimeerde 1 in groepsverband onrechtmatig hebben gedragen en verklaring voor recht dat geïntimeerde 1 en geïntimeerde 2 onrechtmatig jegens appellant 1 hebben gehandeld.***

---

**Instantie:** Gerechtshof 's-Hertogenbosch

**Datum uitspraak:** 11-02-2020

**ECLI:** ECLI:NL:GHSHE:2020:409

**Zaaknummer:** 200.226.256\_01

**Rechters:** M.A.M. Vaessen, O.G.H. Milar en P. Kuipers

**Advocaten:** R.M.A. Lensen en Cambier, A.I. A.I. Cambier

**Wetsartikelen:** 6:162 BW, 6:166 BW en 6:179 BW

RECHTSPRAAK

**Aansprakelijkheidstelling van de Congregatie van Priesters wegens seksueel misbruik gedurende het verblijf op een jongensinternaat. Verjaring op grond van de absolute verjaringstermijn. De rechtbank komt aan de hand van een toetsing aan de gezichtspunten van Van Hese/De Schelde tot de conclusie dat een beroep op verjaring naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid niet onaanvaardbaar is. Gezichtspunten b, e en g geven daarbij de doorslag.**

***Aansprakelijkheidstelling van de Congregatie van Priesters wegens seksueel misbruik gedurende het verblijf op een jongensinternaat. Verjaring op grond van de absolute verjaringstermijn. De rechtbank komt aan de hand van een toetsing aan de gezichtspunten van Van Hese/De Schelde tot de conclusie dat een beroep op verjaring naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid niet onaanvaardbaar is. Gezichtspunten b, e en g geven daarbij de doorslag.***

span style="font-size:11.pt">span style="line-height:115%">span style='font-family:"Calibri","sans-serif"'>span style="color:black">Aansprakelijkheid van de Congregatie van de Priesters van het Heilige Hart van Jezus voor de gevolgen van misbruik door een congregatielid gedurende verblijf op het jongensinternaat Huize Sint Joseph. Eiser legt aan zijn vordering ten grondslag dat de Congregatie aansprakelijk is voor de schade die eiser heeft geleden ten gevolge van de ernstige mishandelingen en het seksueel misbruik. Primair is volgens eiser sprake van een onrechtmatig nalaten door de Congregatie omdat de Congregatie in 1963 – in strijd met het destijds reeds geldende artikel 160 van het Wetboek van Strafvordering – geen aangifte heeft gedaan, maar volstaan heeft met het geven van een monitio (waarschuwing). Subsidiair is de Congregatie aansprakelijk voor de gedragingen van

de broeder, als ondergeschikte, uit hoofde van artikel 6:170 BW. Eiser vordert de Congregatie te veroordelen om de door hem geleden en te lijden materiële en immateriële schade te vergoeden. De vordering is verjaard op grond van de absolute verjaringstermijn. Eiser heeft aangevoerd dat een beroep op de absolute verjaringstermijn naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is. In het licht van de beoordeling of sprake is van een uitzonderlijk geval, ligt naar het oordeel van de rechtbank een andere vraag voor: is sprake van schade die naar haar aard verborgen is gebleven? Om proceseconomische redenen ziet de rechtbank aanleiding om het beroep van eiser op artikel 6:2 BW eerst te toetsen aan de gezichtspunten van *Van Hese/De Schelde*. De schadevergoeding zal aan eiser zelf toekomen (gezichtspunt a); eiser heeft reeds uitkeringen uit andere hoofde ontvangen (€ 60.000 vanuit de kerkelijke klachtenprocedure en € 40.000 vanuit Schadefonds Geweldsmisdrijven) (gezichtspunt b); indien de Congregatie wetenschap had van het misbruik is hen een ernstig verwijt te maken (gezichtspunt c); en de Congregatie is feitelijk beperkt in haar mogelijkheden om zich tegen de vordering te verweren (gezichtspunt e). Gezichtspunt d wordt niet betrokken in de beoordeling (partijen hebben onvoldoende aangevoerd), net als gezichtspunt f (verzekeren is voor dit soort gebeurtenissen niet mogelijk). Ten aanzien van gezichtspunt g is de rechtbank van oordeel dat eiser niet binnen een redelijke termijn is overgegaan tot het aansprakelijk stellen. Alle gezichtspunten in onderlinge samenhang afwegende, komt de rechtbank tot het oordeel dat het beroep van eiser op artikel 6:2 lid 2 BW niet slaagt. De rechtbank acht de gezichtspunten b, e en g dermate zwaarwegend, dat de gezichtspunten a en c – ervan uitgaande dat deze in het voordeel van eiser uitvallen – daartegenover onvoldoende gewicht in de schaal leggen om een doorbreking van de absolute verjaringstermijn op grond van de redelijkheid en billijkheid te rechtvaardigen.

---

**Instantie:** Rechtbank Zeeland-West-Brabant

**Datum uitspraak:** 05-02-2020

**ECLI:** ECLI:NL:RBZWB:2020:478

**Zaaknummer:** C/02/355713 / HA ZA 19-137

**Rechters:** Van den Heuvel, Van 't Nedereind en Dijkman Dijkman

**Advocaten:** Timmer, J.M. J.M. Timmer en Kerkhof, S.A.W. S.A.W. Kerkhof

**Wetsartikelen:** 6:162 BW en 6:170 BW

## RECHTSPRAAK

**Deelgeschil. Verplaatste schade (art. 6:107 BW). Rechtbank oordeelt dat ouders, die als wettelijk vertegenwoordiger optreden voor hun minderjarige dochter, recht hebben op vergoeding van kosten gemaakt door hun zoon, die als tolk/vertaler voor de ouders heeft opgetreden, omdat de ouders de Nederlandse taal onvoldoende machtig zijn.**

***Deelgeschil. Verplaatste schade (art. 6:107 BW). Rechtbank oordeelt dat ouders, die als wettelijk vertegenwoordiger optreden voor hun minderjarige dochter, recht hebben op vergoeding van kosten gemaakt door hun zoon, die als tolk/vertaler voor de ouders heeft opgetreden, omdat de ouders de Nederlandse taal onvoldoende machtig zijn.***

span style="font-size:11.pt">span style="line-height:115%">span style='font-family:"Calibri", "sans-serif">span style="color:black">Deelgeschilprocedure. De zoon van verzoekers heeft kosten gemaakt bij het optreden als tolk/vertaler voor zijn ouders, die als wettelijk vertegenwoordiger optreden voor hun minderjarige dochter. Verzekeraar De Goudse heeft betwist dat de kosten waarvan verzoekers vergoeding verzoeken zijn te beschouwen als verplaatste schade in de zin van artikel 6:107 BW. Toewijzing van de verzochte schadevergoeding(en) leidt volgens De Goudse tot verhoging van de totale schadelast, nu het volgens haar niet gaat om kosten die anders door minderjarige zouden zijn gemaakt, maar kosten die zijn gemaakt omdat de ouders de Nederlandse taal niet machtig zouden zijn en in verband daarmee eigen kosten hebben gemaakt. Daarnaast is van verplaatste schade volgens De Goudse pas sprake in geval van hulp waarvoor het inschakelen van professionals normaal en gebruikelijk is. De rechtbank is van oordeel dat er wél sprake is van verplaatste schade. Daartoe overweegt zij het volgende. Als wettelijk vertegenwoordigers van minderjarige behartigen verzoekers de belangen van hun dochter. Voldoende aannemelijk is dat verzoekers de Nederlandse taal onvoldoende machtig zijn en zelfs analfabeet zijn. Het is dan begrijpelijk dat zij in onderhandelingen met De Goudse en hun contacten met hun advocaat bijstand nodig hebben van een tolk/vertaler die de Nederlandse taal (voldoende) machtig is. Omdat

verzoekers optreden als wettelijk vertegenwoordiger van minderjarige, moeten de kosten worden beschouwd als kosten gemaakt door minderjarige zelf. De kosten die ten behoeve van verzoekers, en daarmee indirect ten behoeve van minderjarige zijn gemaakt, zijn derhalve te beschouwen als verplaatste schade./span>/span>/span>/span>

---

**Instantie:** Rechtbank Limburg

**Datum uitspraak:** 04-02-2020

**ECLI:** ECLI:NL:RBLIM:2020:944

**Zaaknummer:** C/03/269459 / HA RK 19-214

**Rechters:** J.R. Sijmonsma

**Advocaten:** R.J. Ruiter en A.H.M. van Noort

**Wetsartikelen:** 6:107 BW, 185 WvW en 6:96 BW



## RECHTSPRAAK

**Arbeidsrecht. Verboden onderscheid bij niet verlengen arbeidsovereenkomst. De tekst van de aanzegging verwijst uitdrukkelijk naar de zwangerschap van werkneemster en is naar de letter ervan als directe ongelijke behandeling aan te merken. Een man zou immers niet op deze manier behandeld zijn. Billijke vergoeding.**

***Arbeidsrecht. Verboden onderscheid bij niet verlengen arbeidsovereenkomst. De tekst van de aanzegging verwijst uitdrukkelijk naar de zwangerschap van werkneemster en is naar de letter ervan als directe ongelijke behandeling aan te merken. Een man zou immers niet op deze manier behandeld zijn. Billijke vergoeding.***

p style="margin-bottom:13px">span style="font-size:11pt">span style="line-height:115%">span style='font-family:"Calibri", "sans-serif"'>Feiten/span>/span>/span>

p style="margin-bottom:13px">span style="font-size:11pt">span style="line-height:115%">span style='font-family:"Calibri", "sans-serif"'>Werkneemster is op 1 november 2017 voor bepaalde tijd in dienst getreden bij Stichting OOK Begeleiding (hierna: OOK Begeleiding) in de functie van begeleider B. Op 1 mei 2018 is de arbeidsovereenkomst voor de duur van twaalf maanden verlengd. In september 2018 is werkneemster bekend geworden met het feit dat ze zwanger was. Werkneemster heeft zich op 1 oktober 2018 ziek gemeld. OOK Begeleiding heeft op 18 januari 2019 aan werkneemster medegedeeld dat zij de op 1 mei 2019 aflopende arbeidsovereenkomst niet zal verlengen. Dit is vastgelegd in het reflectieformulier van 18 januari 2019. Daarin staat onder meer het volgende opgenomen dat werknemer bij een contractverlenging van vijf maanden een groot deel daarvan in haar zwangerschaps- en bevallingsverlof zou zitten./span>/span>/span>

p style="margin-bottom:13px">span style="font-size:11pt">span style="line-height:115%">span style='font-family:"Calibri", "sans-serif"'>Oordeel/span>/span>/span>

*Verboden onderscheid*

De tekst van de aanzegging verwijst uitdrukkelijk naar de zwangerschap van werkneemster en is naar de letter ervan als directe ongelijke behandeling aan te merken. Een man zou immers niet op deze manier behandeld zijn. Ten einde het gewichtige belang van de ongelijke behandeling tot uitdrukking te brengen moet een strikte toepassing gelden. Ook in het geval er andere omstandigheden, zoals disfunctioneren, aan het niet-verlengen van het dienstverband met werkneemster ten grondslag hebben gelegen, dient geconcludeerd te worden dat het (vermoeden aanwezig is dat het) niet verlengen van het dienstverband in ieder geval ook is gelegen in de zwangerschap van werkneemster. Indien werkneemster namelijk niet zwanger was geweest, dan had zij aansluitend aan de contractverlenging nog vijf maanden de tijd gehad om het gestelde disfunctioneren te verbeteren. Uit het verslag volgt overigens niet dat werkneemster geen contractverlenging wegens vermeend disfunctioneren heeft gekregen. De kantonrechter is op grond van het voorgaande van oordeel dat er sprake is van een kennelijk verboden onderscheid in de zin van voornoemd artikel. OOK Begeleiding heeft onvoldoende weerlegd dat daarvan sprake is.

*Billijke vergoeding*

Artikel 7:673 lid 9 sub b BW bepaalt dat de kantonrechter een billijke vergoeding kan toekennen indien het niet voorzetten van het dienstverband het gevolg is van ernstig verwijtbaar handelen van de werkgever. Van ernstig verwijtbaar handelen is zonder meer sprake bij het maken van verboden onderscheid tussen mannen en vrouwen, zoals hiervoor bedoeld. Het recht op gelijke behandeling van mannen en vrouwen is een elementair grondrecht, dat ook een essentieel karakter heeft in Europees verband. Daarbij geldt voor een verboden onderscheid vanwege zwangerschap in het bijzonder dat dit personen treft die een extra zwakke positie op de arbeidsmarkt hebben. Werkneemster stelt dat een component voor gederfd loon in de billijkheidsvergoeding dient te worden meegenomen, nu zij vanwege het niet-verlengen van de arbeidsovereenkomst inkomsten misloopt. Dit schadeaspect komt voor vergoeding in aanmerking. Daarbij moet uitgegaan worden van vijf maanden aangezien deze termijn de verlenging geldt. Het bijbehorende bedrag is € 10.830,40 bruto. Het is moeilijk voorzienbaar in hoeverre een langere termijn van werkzaamheid, na 1 oktober 2019, bij OOK Begeleiding aan de orde zou zijn. De kantonrechter acht de kans dat daarna verlengd zou worden te onzeker om in de

vergoeding op te nemen. De omstandigheden van het geval geven verder geen aanleiding tot een vergoeding van een hoger bedrag. De kantonrechter veroordeelt OOK Begeleiding tot betaling aan werknemster van een billijke vergoeding van € 10.830,40./span>/span>/span>

p style="margin-bottom:13px">span style="font-size:11pt">span style="line-height:115%">span style='font-family:"Calibri","sans-serif"'>Zie ook AR-2020-0122./span>/span>/span>

---

**Instantie:** Rechtbank Oost-Brabant

**Datum uitspraak:** 30-01-2020

**ECLI:** ECLI:NL:RBOBR:2020:507

**Zaaknummer:** 7875280

**Rechters:** J.M.J. Godrie

**Advocaten:** S.B.H. Dijkstra

**Wetsartikelen:** 7:668 BW, 7:646 BW en 7:673 lid 9 sub b BW

RECHTSPRAAK

**Onrechtmatige publicatie. De publicatie van een artikel in het Surinaamse opiniemaandblad Parbode is niet onrechtmatig jegens appellant. De vordering van Parbode tot de veroordeling van appellant in de werkelijke proceskosten wordt afgewezen.**

***Onrechtmatige publicatie. De publicatie van een artikel in het Surinaamse opiniemaandblad Parbode is niet onrechtmatig jegens appellant. De vordering van Parbode tot de veroordeling van appellant in de werkelijke proceskosten wordt afgewezen.***

---

**Instantie:** Gerechtshof Amsterdam

**Datum uitspraak:** 28-01-2020

**ECLI:** ECLI:NL:GHAMS:2020:227

**Zaaknummer:** 200.253.901/01

**Rechters:** E.M. Polak, A.W.G. Artz en E.E. van Tuyll van Serooskerken-Röell

**Advocaten:** J.M. Geelkerken en J.G.J. van Groenendaal

**Wetsartikelen:** 6:162 BW

## RECHTSPRAAK

**Docent lichamelijke opvoeding is tijdens actieve deelname aan een softbal-les ten val gekomen. Werkgever is niet aansprakelijk nu het incident het gevolg is van eigen afwegingen van werknemer. Veiligheidsmaatregelen van werkgever hadden dit niet kunnen voorkomen dus geen sprake van schending zorgplicht.**

***Docent lichamelijke opvoeding is tijdens actieve deelname aan een softbal-les ten val gekomen. Werkgever is niet aansprakelijk nu het incident het gevolg is van eigen afwegingen van werknemer. Veiligheidsmaatregelen van werkgever hadden dit niet kunnen voorkomen dus geen sprake van schending zorgplicht.***

p style="margin-bottom:13px">span style="font-size:11pt">span style="line-height:normal">span style='font-family:"Calibri","sans-serif"'>span style="font-size:12.pt">span style='font-family:"Times New Roman","serif"'>Feiten/span>/span>/span>/span>

p style="margin-bottom:13px">span style="font-size:11pt">span style="line-height:normal">span style='font-family:"Calibri","sans-serif"'>span style="font-size:12.pt">span style='font-family:"Times New Roman","serif"'>Werknemer is jarenlang werkzaam geweest als docent lichamelijke opvoeding bij het Carmel College. Werknemer deed af en toe invalwerkzaamheden op een andere school. Op 14 september 2007 is werknemer tijdens een softbal-les ten val gekomen (hierna: het incident) met onder meer knieletsel tot gevolg, waarna hij blijvend arbeidsongeschikt is geraakt. Werknemer heeft hiervan meteen melding gemaakt bij zijn leidinggevende. Op 7 januari 2008 heeft het Carmel College aan werknemer een e-mail met als bijlage een "Schadeaangifteformulier Algemeen" voor de ziektekostenverzekering gestuurd. Bij brief van 30 januari 2008 heeft de verzekeraar van het Carmel College de ontvangst van de schademelding op de ongevallenverzekering aan werknemer bevestigd. Vervolgens zijn partijen in een arbeidsconflict verwickeld geraakt. Medio 2008 hebben partijen in dat kader een minnelijke regeling getroffen. Na afwikkeling

van het arbeidsconflict heeft werknemer het Carmel College bij brief van 14 augustus 2009 aansprakelijk gesteld voor zijn schade als gevolg van het incident. De aansprakelijkheid is door de verzekeraar van het Carmel College van de hand gewezen. Partijen hebben in de volgende jaren met tussenpozen gecorrespondeerd over de aansprakelijkheid voor het incident. Het Carmel College is de aansprakelijkheid blijven afwijzen, waarop werknemer in 2019 een deelgeschilprocedure is gestart.

*Oordeel*

De kantonrechter is van oordeel dat deze zaak zich leent voor behandeling in een deelgeschilprocedure. Partijen zijn verdeeld over de aansprakelijkheid van het Carmel College voor het incident. Daarom dient de kantonrechter te beoordelen of het Carmel College aan zijn zorgplicht heeft voldaan. Volgens het Carmel College heeft werknemer de klachtplicht geschonden. De kantonrechter volgt deze stelling niet. Het Carmel College wordt hier niet in gevolgd, omdat het al ruim voor de formele aansprakelijkheidsstelling op de hoogte was van het incident. Werknemer heeft hiervan immers vrijwel direct melding gemaakt bij zijn toenmalig teamleider. Het stond het Carmel College daarom al eerder vrij om onderzoek te doen naar de toedacht van het incident. Tussen partijen is niet in geschil dat werknemer op 14 september 2007 tijdens de uitoefening van zijn werkzaamheden ten val is gekomen. Werknemer deed zelf actief mee aan het spel. Werknemer is mogelijk gestruikeld over een terreinlint waarmee het softbalveld was afgezet. Dit was niet ongebruikelijk en bovendien waren alternatieven voor handen, zoals pionnen. Werknemer heeft er zelf voor gekozen om actief deel te nemen aan het spel en om het lint als afzetting te gebruiken. Werknemer heeft dus niet op het risico van een gevaarlijke situatie ingespeeld, terwijl hij dat wel had kunnen en wellicht had moeten doen. Niet valt in te zien welke maatregelen of instructies het Carmel College had kunnen of moeten nemen om het incident te voorkomen. Concluderend komt de kantonrechter tot het oordeel dat voldoende aannemelijk is geworden dat het incident het gevolg is van de eigen afwegingen die werknemer in de gegeven omstandigheden heeft gemaakt en dat het niet aannemelijk is dat (veiligheids)maatregelen en/of instructies door het Carmel College het incident hadden kunnen voorkomen. De kantonrechter is dan ook van oordeel dat het Carmel College niet aansprakelijk is voor de schade van werknemer als gevolg van het incident. De aansprakelijkheid van de werkgever in de zin van artikel 7:658 BW is immers geen risicoaansprakelijkheid.

p style="margin-bottom:13px">span style="font-size:11pt">span style="line-height:normal">span style='font-family:"Calibri", "sans-serif"'>span style="font-size:12.0pt">span style='font-family:"Times New Roman", "serif"'>Zie ook AR 2020-0155./span>/span>/span>/span>/span>

---

**Instantie:** Rechtbank Overijssel

**Datum uitspraak:** 24-01-2020

**ECLI:** ECLI:NL:RBOVE:2020:445

**Zaaknummer:** 7850392 \ EJ VERZ 19-163

**Rechters:** A.M.S. Kuipers

**Advocaten:** B.M. Paijmans

**Wetsartikelen:** 7:658 BW

## RECHTSPRAAK

**Deelgeschil. Geen reden deskundigenrapport niet in zijn geheel tot uitgangspunt te nemen. Medisch geen causaal verband tussen handelen kinderarts en meningitis. Voor aansprakelijkheid vereiste csqn-verband ontbreekt. Leerstuk kansschade. Buitengerechtelijke kosten.**

***Deelgeschil. Geen reden deskundigenrapport niet in zijn geheel tot uitgangspunt te nemen. Medisch geen causaal verband tussen handelen kinderarts en meningitis. Voor aansprakelijkheid vereiste csqn-verband ontbreekt. Leerstuk kansschade. Buitengerechtelijke kosten.***

span style="font-size:11.pt">span style="line-height:115%">span style='font-family:"Calibri","sans-serif">span style="color:black">Deelgeschil. Een minderjarige ondervindt blijvende klachten en beperkingen als gevolg van pneumokokken-meningitis. De ouders stellen dat een arts van de polikliniek kindergeneeskunde onterecht geen nader medisch onderzoek heeft ingesteld naar aanleiding van eerdere consulten in de maand voordat sprake bleek van meningitis. Het Centraal Tuchtcollege heeft de arts een waarschuwing gegeven. Verzoekster heeft het LUMC aansprakelijk gesteld. Beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar Centramed heeft aansprakelijkheid afgewezen. In dit deelgeschil wordt een verklaring voor recht verzocht dat het LUMC aansprakelijk is. De rechtbank overweegt als volgt. Om aansprakelijkheid van het LUMC te kunnen vaststellen is een causaal verband vereist tussen het handelen van de arts en de (gezondheids)schade die de minderjarige heeft opgelopen ten gevolge van de meningitis. Verzoekster draagt de bewijslast van het bestaan van dat (medisch) causaal verband. Uit een eerder deskundigenrapport volgt dat er geen causaal verband bestaat tussen het handelen van de arts en het ontstaan van de meningitis. Verzoekster wil niet gebonden zijn aan dit deel van het deskundigenrapport. De rechtbank concludeert dat er geen grond is om aan de conclusies van de deskundige over het causaal verband voorbij te gaan. Toepassing van het leerstuk van kansschade, zoals verzoekster bepleit, is niet aan de orde omdat van een onzeker causaal verband geen sprake is.



Het LUMC is dus niet aansprakelijk voor de gevolgen van de fout van de arts, ook niet vanwege het verlies van een kans op een tijdige diagnose en behandeling.

---

**Instantie:** Rechtbank Den Haag

**Datum uitspraak:** 24-01-2020

**ECLI:** ECLI:NL:RBDHA:2020:917

**Zaaknummer:** C/09/575791 / HA RK 19-418

**Rechters:** J.M. Willems

**Advocaten:** A.L.M. Simons en O.L. Nunes

**Wetsartikelen:** 1019w Rv, 1019aa Rv, 6:96 BW en 6:98 BW

RECHTSPRAAK

**Deelgeschil. Letsel na mishandeling. De vordering tot schadevergoeding is niet verjaard. Verklaring voor recht dat verweerder onrechtmatig heeft gehandeld wordt toegewezen. Er zijn onvoldoende gegevens om de mate van eigen schuld vast te kunnen stellen.**

*Deelgeschil. Letsel na mishandeling. De vordering tot schadevergoeding is niet verjaard. Verklaring voor recht dat verweerder onrechtmatig heeft gehandeld wordt toegewezen. Er zijn onvoldoende gegevens om de mate van eigen schuld vast te kunnen stellen.*

---

**Instantie:** Rechtbank Midden-Nederland

**Datum uitspraak:** 08-01-2020

**ECLI:** ECLI:NL:RBMNE:2020:235

**Zaaknummer:** C/16/486462 / HA RK 19-235

**Rechters:** A.S. Penders

**Advocaten:** J.N.R.M. Aarts en J.W. Janssens

**Wetsartikelen:** 1019w Rv, 3:310 BW, 3:316 BW, 3:317 BW, 3:318 BW, 6:101 BW en 1019aa Rv

RECHTSPRAAK

**Letselschade na verkeersongeval. Gezamenlijk overeengekomen deskundigenrapporten. De rechtbank acht het rapport van de arbeidsdeskundige consistent en overtuigend en neemt de conclusie dat sprake is van een arbeidsongeschiktheid voor het beroep van eiser van 3,6 procent over. Ontoereikendheid van het betaalde voorschot niet gebleken.**

*Letselschade na verkeersongeval. Gezamenlijk overeengekomen deskundigenrapporten. De rechtbank acht het rapport van de arbeidsdeskundige consistent en overtuigend en neemt de conclusie dat sprake is van een arbeidsongeschiktheid voor het beroep van eiser van 3,6 procent over. Ontoereikendheid van het betaalde voorschot niet gebleken.*

---

**Instantie:** Rechtbank Gelderland

**Datum uitspraak:** 13-11-2019

**ECLI:** ECLI:NL:RBGEL:2019:6276

**Zaaknummer:** NL18.17462

**Rechters:** T.P.E.E. van Groeningen

**Advocaten:** J. Streefkerk en Bladel, J.C.M. van J.C.M. van Bladel

**Wetsartikelen:**

RECHTSPRAAK

**Uitlevering Turkije. Geen sprake van voldoende geconcretiseerd risico op schending artikel 3 EVRM; eiser behoort niet tot risicogroep. Eiser kan in Turkije opkomen tegen misstanden in penitentiaire inrichting. Er is geen sprake van risico op flagrante schending artikel 6 EVRM. Er rust op de Staat geen verplichting om ten behoeve van eiser een terugkeergarantie te bedingen.**

*Uitlevering Turkije. Geen sprake van voldoende geconcretiseerd risico op schending artikel 3 EVRM; eiser behoort niet tot risicogroep. Eiser kan in Turkije opkomen tegen misstanden in penitentiaire inrichting. Er is geen sprake van risico op flagrante schending artikel 6 EVRM. Er rust op de Staat geen verplichting om ten behoeve van eiser een terugkeergarantie te bedingen.*

---

**Instantie:** Rechtbank Den Haag

**Datum uitspraak:** 25-09-2019

**ECLI:** ECLI:NL:RBDHA:2019:14605

**Zaaknummer:** C/09/577306 / KG ZA 19-700

**Rechters:** J.M.J. Keltjens

**Advocaten:** A.Th.M. ten Broeke en Slaghekke, M.M.R. M.M.R. Slaghekke

**Wetsartikelen:** 3 EVRM en 6 EVRM

RECHTSPRAAK

**Deelgeschil. Verzoek verklaring voor recht met betrekking tot aansprakelijkheid voor te laat komen door verloskundige bij bevalling. Nu niet kan worden vastgesteld dat sprake is van lichamelijk letsel, kan evenmin worden beoordeeld of verzoekster recht zou hebben op vergoeding van immateriële schade. Dit betekent dat het verzoek moet worden afgewezen.**

***Deelgeschil. Verzoek verklaring voor recht met betrekking tot aansprakelijkheid voor te laat komen door verloskundige bij bevalling. Nu niet kan worden vastgesteld dat sprake is van lichamelijk letsel, kan evenmin worden beoordeeld of verzoekster recht zou hebben op vergoeding van immateriële schade. Dit betekent dat het verzoek moet worden afgewezen.***

---

**Instantie:** Rechtbank Amsterdam

**Datum uitspraak:** 15-12-2016

**ECLI:** ECLI:NL:RBAMS:2016:9992

**Zaaknummer:** C/13/613518 /HARK 16-303

**Rechters:** Dudok van Heel, R.A. R.A. Dudok van Heel

**Advocaten:** G. Beydals en mr. J.A. De Clerck

**Wetsartikelen:** 1019w Rv en 1019aa Rv

RECHTSPRAAK

**Arbeidsongeval waarna werknemer last heeft van oorsuizen. Eiser stelt dat hij op grond van de polisvoorwaarden van de bedrijfsongevallenverzekering recht heeft op onderzoek door een deskundige naar zijn letsel. Het belang van verzekeraar Reaal om na al het onderzoek dat is verricht niet opnieuw kosten te maken, weegt bij afwezigheid van een aanwijzing dat er een andere medische oorzaak van de tinnitus bestaat, zwaarder dan dat van eiser bij een nieuw onafhankelijk medisch onderzoek op korte termijn.**

*Arbeidsongeval waarna werknemer last heeft van oorsuizen. Eiser stelt dat hij op grond van de polisvoorwaarden van de bedrijfsongevallenverzekering recht heeft op onderzoek door een deskundige naar zijn letsel. Het belang van verzekeraar Reaal om na al het onderzoek dat is verricht niet opnieuw kosten te maken, weegt bij afwezigheid van een aanwijzing dat er een andere medische oorzaak van de tinnitus bestaat, zwaarder dan dat van eiser bij een nieuw onafhankelijk medisch onderzoek op korte termijn.*

---

**Instantie:** Rechtbank Amsterdam

**Datum uitspraak:** 06-02-2020

**ECLI:** ECLI:NL:RBAMS:2020:564

**Zaaknummer:** C/13/676335 / KG ZA 19-1244

**Rechters:** C.M.E. de Koning

**Advocaten:** M.M. Klunder en Dwars, W. W. Dwars

**Wetsartikelen:**

RECHTSPRAAK

**Deelgeschil letselschade. Medische noodzaak verhuizing. Wensen en eisen verzoeker. Rolstoelafhankelijkheid niet zeker. Nieuwe woning hoeft niet rolstoeltoegankelijk te zijn of op de begane grond gelegen te zijn. ‘Andere kosten’ onvoldoende bepaalbaar.**

*Deelgeschil letselschade. Medische noodzaak verhuizing. Wensen en eisen verzoeker. Rolstoelafhankelijkheid niet zeker. Nieuwe woning hoeft niet rolstoeltoegankelijk te zijn of op de begane grond gelegen te zijn. ‘Andere kosten’ onvoldoende bepaalbaar.*

---

**Instantie:** Rechtbank Den Haag

**Datum uitspraak:** 27-01-2020

**ECLI:** ECLI:NL:RBDHA:2020:918

**Zaaknummer:** C/09/561578 / HA RK 18-507

**Rechters:** J. Brandt

**Advocaten:** mr. D. van Gastel en E.P. Ceulen

**Wetsartikelen:** 1019x Rv en 6:98 BW

RECHTSPRAAK

**Deelgeschil. Verzoekster heeft letsel opgelopen toen een glazen vaas in haar handen brak en scherven in haar voet vielen. Verzoekster stelt het Haaglanden Medisch Centrum aansprakelijk, omdat op de SEH de wond onvoldoende zou zijn behandeld. Het letsel bestaat uit een bijna volledig afgescheurde streekpees. Het verzoek leent zich niet voor deelgeschil: de feitelijke gang van zaken staat niet vast. Nader feitenonderzoek en mogelijk ook deskundigenonderzoek noodzakelijk.**

*Deelgeschil. Verzoekster heeft letsel opgelopen toen een glazen vaas in haar handen brak en scherven in haar voet vielen. Verzoekster stelt het Haaglanden Medisch Centrum aansprakelijk, omdat op de SEH de wond onvoldoende zou zijn behandeld. Het letsel bestaat uit een bijna volledig afgescheurde streekpees. Het verzoek leent zich niet voor deelgeschil: de feitelijke gang van zaken staat niet vast. Nader feitenonderzoek en mogelijk ook deskundigenonderzoek noodzakelijk.*

---

**Instantie:** Rechtbank Den Haag

**Datum uitspraak:** 27-01-2020

**ECLI:** ECLI:NL:RBDHA:2020:666

**Zaaknummer:** C/09/580836 / HA RK 19-565

**Rechters:** J. Brandt

**Advocaten:** M. Hoekman en L. Beij

**Wetsartikelen:** 1019w Rv, 1019z Rv, 1019aa Rv en 6:96 BW



RECHTSPRAAK

**Deelgeschil. Arbeidsongeval. Aansprakelijkheid van werkgever HEMA op grond van artikel 7:658 lid 1 BW voor beenletsel dat is veroorzaakt door een rolcontainer die bij loswerkzaamheden op het scheenbeen van verzoeker is gevallen. Weliswaar is sprake van een ongelukkige samenloop, maar deze komt in dit geval voor risico van HEMA.**

***Deelgeschil. Arbeidsongeval. Aansprakelijkheid van werkgever HEMA op grond van artikel 7:658 lid 1 BW voor beenletsel dat is veroorzaakt door een rolcontainer die bij loswerkzaamheden op het scheenbeen van verzoeker is gevallen. Weliswaar is sprake van een ongelukkige samenloop, maar deze komt in dit geval voor risico van HEMA.***

---

**Instantie:** Rechtbank Midden-Nederland

**Datum uitspraak:** 24-01-2020

**ECLI:** ECLI:NL:RBMNE:2020:234

**Zaaknummer:** 7413189 UE 18-460

**Rechters:** P. Dondorp

**Advocaten:** F.B. van Batenburg en H.P. Hieltjes

**Wetsartikelen:** 7:658 BW en 1019w Rv

RECHTSPRAAK

**Strafrecht. 13-jarige jongen misbruikt jonger stiefzusje. Vader en moeder vorderen een vergoeding wegens shock- en affectieschade. Voor vergoeding van shockschade komen beide ouders niet in aanmerking, aangezien zij niet aan de criteria hiervoor voldoen. Ten aanzien van de vordering van affectieschade geldt dat bij hun dochter PTSS is gediagnostiseerd, maar het is onduidelijk of dit letsel zonder meer blijvend is. PTSS is in veel gevallen met traumatherapie te behandelen. De rechtbank is van oordeel dat een verdere behandeling van deze vordering een onevenredige belasting van het strafgeding oplevert.**

*Strafrecht. 13-jarige jongen misbruikt jonger stiefzusje. Vader en moeder vorderen een vergoeding wegens shock- en affectieschade. Voor vergoeding van shockschade komen beide ouders niet in aanmerking, aangezien zij niet aan de criteria hiervoor voldoen. Ten aanzien van de vordering van affectieschade geldt dat bij hun dochter PTSS is gediagnostiseerd, maar het is onduidelijk of dit letsel zonder meer blijvend is. PTSS is in veel gevallen met traumatherapie te behandelen. De rechtbank is van oordeel dat een verdere behandeling van deze vordering een onevenredige belasting van het strafgeding oplevert.*

**Instantie:** Rechtbank Amsterdam

**Datum uitspraak:** 08-01-2020

**ECLI:** ECLI:NL:RBAMS:2020:51

**Zaaknummer:** 13.041256.19

**Rechters:** I.M. Nusselder, G.M. Beunk en E. Dinjens

**Advocaten:** L. Scheffer en Mr. F.G.J. Staals

**Wetsartikelen:**